

המנכ"ל לשעבר של רשות השידור יצחק ליבני התלונן על אפרוריותם של הח"כים, על דלות לשונם ועל השיעמום שהם משרים על השומע אותם. הוא נזכר בי קאריקאטורה של הקאריקאיטוריסט הצרפתי **בוסק**, שבה רואים שטר העומד מול כן שעליו מונחת חוברת תווים. בחוברת מצויין תו אחד בלבד, שאותו שורק השוטר כי משרוקיתו. "הח"כים הם אני שים תראחד" סיכם ליבני.

פגינה רוזנבלום עור מחד להוציא לקראת שבוע 1990 הקרוב ספר מפריעתה, שייקרא רגעים. הספר, שיצא לאור בהוצאת דליה פלד, יכיל קטעים שכבר פורסמו בעיתונות ופרקים מיוחדים שהיא תכתוב.

בערב ראיונות נשאלה פגינה מה היא מייצגת לאשה הוצאת בהברת גבר בפעם הראשונה. הגבר מוצא חן בעיניה עד כדי כך, שהיא רוצה להזמין למיטתה. פגינה השיבה שעליה להתאפק עד לפגישה השניה, כדי למר תוח את הגבר.

סגני-שביראש הכנסת **מאיר כהן** חושש שאם יוגדל מספר סגניו של **מנחם סבידור**, יתערער מעמדו. הרגיע אותו סגן השר **חיים קאופמן** חברו לסיעה: "אתה תהיה סגן בכיר לסבידור".

במיסדרונות הכנסת

ליבני שוחח עם מנכ"ל מיסדר-האוצר **עזרא סדן** על בעיות אישיות שמעורר התפקיד, כמו עשיית טובות לחברים. סדן, פרופסור ל כלכלה, התברר שלפעמים מתחשק לו, אבל הוא עוצר בעצמו. ליבני הזכיר לו את הסיפור המוכר על **ג'ון קנדי**, נשיא ארצות-הברית, שמינה קרובי משפחה שלו לתפקידי מפתח. כאשר העירו את תשומת-ליבו לנחג פסול זה שאל: "אם אני לא יכול

יהודה כרח

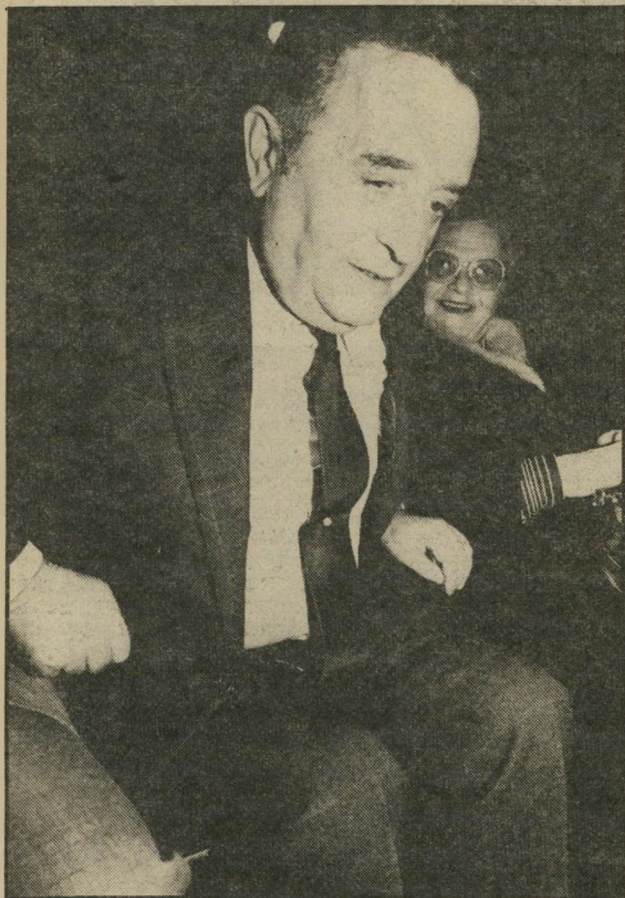
ח"כ הליברלים (ממושקף) הוזמן על ידי חברו מיכה ברקול (מיאון) בצהרי יום השישי לבית-קפה בתל-אביב. ברקול, שעבד לצידו של פרח במישרד החינוך, לקח אותו דווקא ל"כסית". פרח סיפר שזו הפעם הראשונה שהוא יושב במקום. כשנאמר לו שבאותה שעה יושבים שם אלה המוכרים כ"שמאלנים", אמר: "הם דווקא אנשים נחמדים. מה יש, כבר אי אפשר לשבת בבית-קפה בגלל זה? המקום מאוד נעים." הוא גם הזמין קפה.

אריה (ליבנה) אליאב: "עובתי את מיפלטת העבודה דרך הדלת הראשית ולא אחזור דרך החלון, גם אם זה החלון הגדול והיפה של עריית תל-אביב."

הנ"ל: "כל זמן שיש תותחים וחמאה — הרבה תר"חיים הרבה חמאה — הרוב בעם לא יחליף את הממשלה."

העיתונאי אמנון אברמוביץ: "איך החיילים בלבנון קוראים לשכפ"ץ? — שרונת."

הרב מנחם הכהן: "כאשר מנחם בגין לא מתפ"קד, זה רע לממשלה. וכאשר הוא מתפקד, זה רע למדינה."

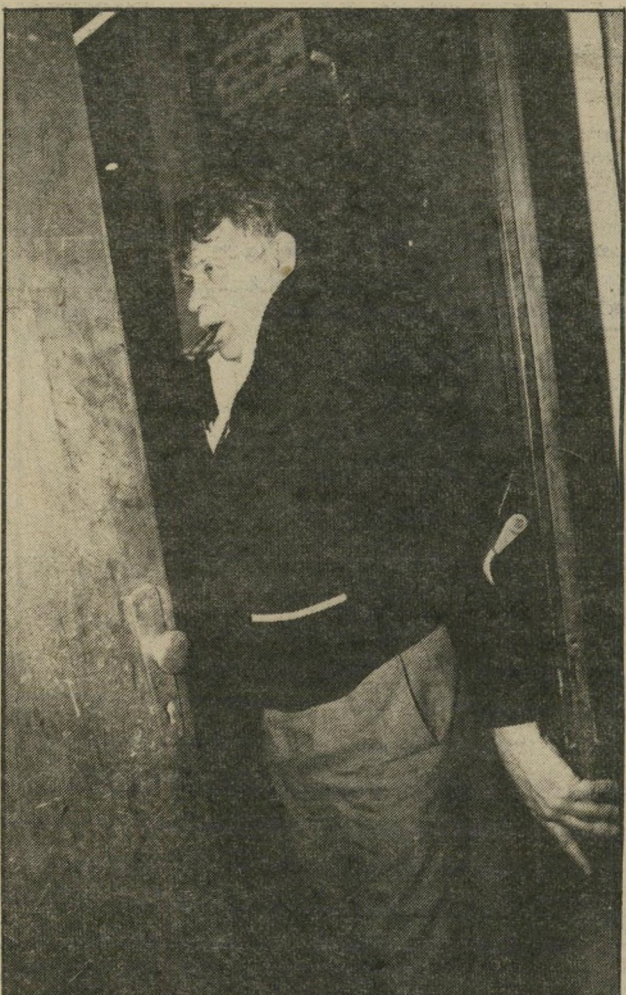
מנחם סבידור מתיישב בכיסא צר-המידות ב אולם בית ציוני אמריקה בתל אביב. במקום התקיימה ישיבה של מועצת ומרכז המיפלה הליכ"לית ויושב-ראש הכנסת, שהוא איש המיפלה, בא למקום. כדי להתיישב בכיסאו הוא אחז בשני מעעזי הכיסא ונדחק פנימה.

אשתו, יהודית, שידעה כי לא יותר על צפייה במישחק, דחתה את המסיבה לכבודו ליום השישי. באותו יום קיבל שתיל, שהיה בעבר גם עיתור נאיספורט, את מה שכינה "מתנת יום-הולדת המרגשת ביותר שלי". הוא קיבל הור מנה בדואר לבוא ולעקוב מי קרוב אחרי מערכת-הבחירות בגרמניה, שיערכו במרס ה קרוב, שתיל, חבר תנועת-החרות, הוא בעל קשרים טר בים בבון. שני חברים שלו, האחד מתמיפלה הסוציאלי-דמוקרטית והשני מהאיחוד ה צורני, שלחו לו הזמנה ר הזעיקו לו לחלק את שהותו שם בין דירותיהם.

צעירה נאה ביותר עברתו בין שולחנות העיתונאים בכנסת וחילקה להם תומר משוכפל. אחד העיתונאים שאל אותה לזהותה. הצעירה ענתה: "שמי ערנה הירש" מן ואני העוזרת הפרלמנטיטרית של פינחס גולד" שפיין". שאל עיתונאי אחר: "מי זה פינחס גולדשטיין?"

יהושע ביצור, הכי תב הפרלמנטרי של מעריב, ניי גש לחדש את תעודת-עיתונאי הכנסת שלו, שבעורחה הוא רשאי להיכנס למינוח הח"כים וליציע העיתונאים. קצין הבי טחון אריה קולמר אמר לו ש-התעודה תחודש באופן זמני ביצור, שהוא גם ראש מערכת הצהרון בבירה. התרגז: "לי בי אופן זמני, ופגינה רוזנבלום מי קבלת תעודה באופן קבוע?"

שחקני המחזה לצאת מכאן, המועלה בתיאטרון באר שבע והעוסק באסירה שהשתחררה מכלא ודרכי-שיקומה, זי כה לביקורת מיקצועית מצד אסירי. כוכבת ההצגה, ארלין, היא השחקנית חוזה אורט"ל מן, שבעלה סמו אלקיים מי רצה עונש של מאסר-עולם כי כלא רמלה. הוא בא לאחת הי הצגות בבאר-שבע ואחרי-כך מאחרי הקלעים, העיר כמה העי רות. לחיים חובבה, המגלם דמות של סרטור-גרקומן — אמר אלקיים: "לגרקומנים יש להם קריוו כראבים המרפ"קים, השמיעה יורדת והם רור אים פחות טוב". אחרי-כך אמר, שחסרה לו אלימות על הבימה: "יש שם כאב וחרדה. אבל אני הייתי מחריף אותה. מראה כי צד הסרטור שופך עין לאר-לין, כדי שידעו הצופים כי הי

פיסח גרופר סגן שר-החקלאות נאלץ לפתוח את הדלת לכל רוחבה כדי לצאת מה אולם שבו התקיימה ישיבת המרכז ומועצת הליברלים. גרופר, שחסיגר הקבוע היה תקוע בפיו, עבר גם אז בקושי רב בפתח.

למנות בני-משפחה, למה לי להיות נשיא?"

הפרופסור שלמה אבינרי סיפר במלאת מאה שנה למותו של **קארל מארכס**, שאילו מארכס היה חי בפראג, בשנת 1968, היו השילטנות סוענים שהוא גולד להורים יהודיים, גדל בבית בורגני, התחתן עם בת אצולה ושלוארך כל הדרך תמך בו קפיטליסט בשם פרידריך אנגלס.

העיתונאי הבאר-שבעי **יצחק שתיל** היה צריך לחגוג את יום הולדתו ה-42 ביום החמישי, יום שידור המישחק השני בין מכבי תל-אביב לצה"א-סוסקוואה.